

βόλων. Νῦν εἶνε κατάφυτος καὶ πλήρης ποιμνίων. Ἡ τροφὴ τῶν μοναχῶν τούτων συνίσταται μόνον ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν, μόνον δὲ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἐπιτρέπεται καὶ κρέας. Ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν μένοντες οἱ μοναχοὶ φέρουν ἐλαφροτάτας ἐμβάδας, οὕτω δὲ βασιλίζοντες δὲν προξενοῦσι τὸν θύρυσον τοῦ ἀνθρωπίνου βαδίσματος.

Ἀποθηνήσκοντα μοναχὸν καταθέτουσι ἔν τινι πάντοτε ἑτοίμῳ εύρισκομένῳ λάκκῳ δέται δὲ καλύψωσι τοῦτον διὰ χώματος, ἀνοίγουσι εὐθὺς ἔτερον, δῆτις παραμένει ἀνεγμένος μέχρις οὐ δεχθῆ ἔτερον τῶν ἀφώνων ἐρημιτῶν. Ὁ πάππας Πίος δὲ ἔνατος προσεκάλεσε ποτὲ μέρος τῶν τραππιστῶν πλησίον τῆς Ρώμης, οὗτοι δὲ ἐντὸς βραχέος χρόνου ἀπήλαξαν τῶν πυρετῶν τὸ ἀκατοίκητον τμῆμα Τρεφοντάνε, ἐργασέντες ὑπερβολικῶς καὶ ἀκαταβλήτως.

ΑΥΛΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου πενθοῦσιν ἐπὶ ἕδομάδας αἱ εὐρωπαϊκαὶ αὐλαὶ, ὑπὲρ πάσας δὲ φυσικῷ τῷ λόγῳ ἡ αὐλὴ τοῦ Βερολίνου.

Αἱ πένθιμοι περιβολαὶ ἔκει εἶνε τοιαῦται:

Αἱ κυρίαι τῆς Αὐλῆς φέρουσιν ἑσθῆτα μέλαναν, πᾶλον μέλανα κεκαλυμμένον ὑπὸ μελαίνης σκέπης, δύο μέλανα πέπλα ἐν ἐπὶ τῆς μορφῆς καὶ ἔτερον ὅπιστα πολὺ μακρὸν μέλανα χειρόκτια σουηδικὰ καὶ οὐδὲν κόσμημα.

Μετὰ δεκαένέας ἡμέρας αἱ κυρίαι τῆς Αὐλῆς ἀφαιροῦσι τὸ μακρὸν πέπλον· τὸν δὲ τρίτον μῆνα δὲ πῖλος ἔσται λευκός, λευκὰ τὰ χειρόκτια, λευκοὶ πάντες οἱ κόσμοι τοῦ ἐνδύματος.

Τὴν σήμερον τὰ αὐλικὰ πένθη ἡ πλοποιήθησαν πολύ, ἐν φῶ ἐν παρωχημένοις χρόνοις ἡσαν πομπωδέστερα ὅπως πάντα τότε ἐν ταῖς Αὐλαῖς.

Τὰ βασιλικὰ ἐνδικιτήματα ἐκαλύπτοντο καθ' ὅλοκληρίαν ὑπὸ ὑφάσματος μαύρου ἢ φαιοῦ, ἐστρωνύνυτο δὲ ἔτι μαῦρα τὰ ὄχηματα ἐφ' ὅσον διηρκεῖ τὸ πένθος.

Μέχρι τῶν χρόνων Λουδοβίκου ΙΑ' πένθιμον χρῶμα ἔθεωρετο τὸ πορφυροῦν· αἱ δὲ βασιλισσαὶ χηρεύουσαι ἐνεδύοντο λευκά, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα λευκαὶ βασιλισσαὶ (reines blanches). Τὴν σήμερον μόνον τῶν καρδιναλίων ἡ πένθιμος στάλτη εἶνε ἴοχρους καὶ οὐχὶ μέλανα.

Ἐν Ρωσσίᾳ πρότερον οἱ θυγήσκοντες μονάρχαι ἔζετίθεντο ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας περιβεβλημένοι τὴν βασιλικὴν στολήν. Ὁ λαός προσήρχετο ἐλεύθερος καὶ προσεκύνει ἀσπαζόμενος τὴν ψυχρὰν χεῖρα τοῦ νεκροῦ, ἐν φῶ πέριξ ἐκαίοντο

ἀδιαλείπτως μύρα καὶ μυρίαι λαμπάδες ἥκτινοβόλουν ἀσθεστοι ἡμέρας καὶ νυκτός.

Ἡ βασιλισσαὶ Βικτωρία ἀπὸ τῆς χηρείας αὐτῆς φέρει πένθιμον κεκρύφκλον, ὃν δῆς ἡ τρίς μόνον ἀφήρεσεν ἐν ἐκτάκτοις ἔορταῖς.

Ἡ νεαρὰ χήρα βασιλισσαὶ τῆς Ἰσπανίας φέρει ἐπὶ τῆς περικαλλοῦς αὐτῆς κόμης ἰσπανικὴν καλύπτραν διὰ μαργαριτοκοσμήτων καρφίδων ἡρμοσμένην.

Παρὰ τισιν αὐλαῖς ἐπιτρέπονται οἱ ἀδαμάντινοι κόσμοι ἐπὶ τῆς πεγύθιμου περιβολῆς. Καὶ φαίνεται ὅτι ἔχει τι τὸ ἐπιβάλλον δὲ ἐπὶ τοῦ μαύρου ὑφάσματος ἀκτινοβολῶν ἀδάμας, δύοιάζων μέγα κρυσταλλωμένον δάκρυ.

B**

Η ΦΙΛΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΧΟΕΝΖΟΛΛΕΡΝ

Ἐν τῶν κυριωτέρων χρακτηριστικῶν τοῦ ἀποθανόντος αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου ἡτο καὶ ἡ ἀκαταπόνητος αὐτοῦ φιλεργία: «Δὲν μοῦ μένει κακιός πρὸς κάματον», ἡτο μία τῶν συνήθων του φράσεων τελευταῖον. Ἀποράλλακτα καὶ δὲ προπάτωρ αὐτοῦ Μέγας Φρειδερίκος ἔλεγε μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του: «Ἡ ζωὴ μου φίνει καὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιήσω καλῶς τὸν ἀπομέναντά μοι χρόνον, δῆτις δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ ἀλλ' εἰς τὸ κράτος.»

Ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις φράσεσι δύο μεγάλων Χοενζόλλερν καταφαίνεται τὸ πνεῦμα τῆς ὅλης δυναστείας, τὸ πνεῦμα δι' οὗ οἱ Χοενζόλλερν ἀνῆλθον εἰς τὸν βασιλικὸν τῆς Πρωσίας θρόνον καὶ ἀνέδειξαν τὴν Πρωσίαν ἡγεμόνα τῆς Γερμανίας.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΓΟΥΛΛΙΕΛΜΟΥ

Θέλω νὰ ἐργάζωμαι ἀδιαλείπτως πρὸς ἔξαγισμὸν τῆς καρδίας μου καὶ βελτίωσιν τῆς ζωῆς μου.

Δὲν θέλω παρ' ἐμοὶ διεφθαρμένους καὶ καλακας.

Οἱ ἀκεραιότατοι, οἱ εἰλικρινέστατοι ἔσονται μοι φίλατοι.

Ὑπὲρ πάντας ἀγαπῶ ἐκείνους, οἵτινες θά μοι εἴπωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶν αὐτῇ δυσάρεστος ἡ.

**